

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Б., 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Божана Манасиева
Крум Динев

при участието на секретаря Мария С.а-Въкова
в присъствието на прокурора Р. Андр. Г.
като разглежда докладваното от Росица Бункова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20231200600661 по описа за 2023 година

Пред Окръжният съд производството по делото е образувано по протест на прокурор от РП
Б.- ТО С.и е за проверка на невлязлата в сила присъда № 7 от 17.02.2023 год., постановена
по нохд № 76/2023 год., по описа на РС гр.С.

С цитираната присъда, РС С.е признал подсъдимия Г. М. И. от с. Д., общ. С. обл. Б., за
виновен в това, че на 13.01.2023г. около 04,25 часа в гр. С. обл. Б. по ул.“Р.“, в района на
кръстовището с ул.“С.С“, в посока на движение към ул.“О.“ управлява моторно превозно
средство - лек автомобил марка и модел „Х.“, с рег.№ Е ***, след употреба на наркотично
вещество по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 от Закона за контрол върху наркотичните
вещества и прекурсорите /ЗКНВП/ и Приложение I към чл. 3, т. 1 в списък I на „Растения и
вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от
злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ от
Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, а именно -
след употреба на високорисково наркотично вещество- кокаин, установено по надлежния
ред, предвиден в Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол
и/или наркотични вещества или техни аналози с тест за установяване употребата на
наркотични вещества - -Drager DrugTest 5000“ с фабр. №ARLK-0023 с номер на проба 00300,
поради което и на основание чл. 343б, ал. 3 от НК, във вр. с чл.373 ал.2 НПК във вр. с чл.372
ал.4 НПК във вр. с чл.58а, ал.4 НК и във вр. с чл.55, ал.1, т.1 НК го е осъдил да изтърпи

наказание "ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА" за срок 6 /шест/ месеца и „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева, като на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години. С присъдата на основание чл.343г НК във вр.с чл.37, т.7 във вр. с чл.49 НК решаващият съд е осъдил подсъдимия И. и на наказание "Лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от 6/шест/ месеца, като на основание чл.59, ал.3 от НК е приспаднал времето, през което подсъдимия е бил лишен от това право по административен ред, считано от 13.01.2023година.

Недоловен от така постановената присъда останал прокурора, който в срок е депозирал първоначално бланкетен протест, в който твърди, че наложените на подсъдимия наказания за извършено от него престъпление по чл.343б,ал.3 от НК не са индивидуализирани правилно „... по вид и размер“, като намира, че РС неправилно е определил наказанията при условията на чл.55 от НК. Прокурорът счита, че присъдата в тази част е неправилна и незаконосъобразна, поради което и моли „... да бъде изменена по отношение на размера на наказанията за престъплението по чл.343б,ал.1 от НК“. След изготвяне на мотивите на съда прокурорът е депозирал и допълнителен протест, поддържайки вече направеното искане, допълвайки само в мотивите си, че преди внасяне на делото с обвинителен акт в РС С.е било внесено постигнато между прокурора, подсъдимия и защитника писмено споразумение за решаване на делото с наказания- „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, „глоба“ в размер на 300 лв. , както и на основание чл.343г от НК- „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три години. Това споразумение не е било одобрено от съда, който е приел, че същото противоречи на закона и морала, поради това , че наказанието по чл.343г от НК е в размер, несъобразен с данните за личността на подсъдимия като нарушител по ЗДвП. В допълнението на протеста се иска изменение на атакуваната присъда и налагане на „справедливи наказания“.

В съдебно заседание представителя на Окръжна прокуратура поддържа протеста по изложените в него съображения и направеното искане, като пледира, че независимо от факта, че прокурора не е посочил кои според него са справедливите наказания, това са тези, за които прокурора е пледирал да бъдат наложени на подсъдимия при разглеждане на делото пред РС.

Подсъдимия Г. И. се явява лично и със защитника си и оспорват протеста. Защитата намира, че атакуваната присъда е правилна и законосъобразна, вкл. и наложените наказания. Сочи, че прокурора не протестира присъдата в частта за налагане на наказанието „лишаване от право да управлява МПС“, поради което и при липса на протест и това наказание следва да бъде потвърдено.

Подсъдимият в право на лична защита изразява съжаление за случилото се, а в право на последна дума-моли присъдата на РС С.да бъде потвърдена.

Окръжният съд, в настоящия състав, след като се запозна с изложеното в протеста, становищата на страните и събраните доказателства и след като извърши цялостна проверка на невлязлата в сила присъда, извън основанията посочени от страните, съобразно

разпоредбите на чл.313 и чл.314,ал.1 от НПК, намира следното:

Съдебното следствие пред решаващият съд е протекло по реда на особените производство, като съкратено такова в хипотезата на чл.371 т.2 от НПК, в която подсъдимия е признал изцяло фактите, залегнали в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил за тях да не се събират доказателства, като се ползват тези, събрани в хода на ДП, които от обективна страна установяват следното:

Подсъдимият Г. М. И. живее на съпругески начала с К. П. в с. Д., общ. С. Същият е правоспособен водач на моторни превозни средства от категории „В“, „М“ и „АМ“.

Освобождаван е от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по нахд № 523/2019 год. на Районен съд С. за престъпление по чл.324,ал.1 от НК.

На 13.01.2023г. около 04,25 часа в гр. С. подсъдимия И. управлявал лек автомобил марка и модел „Х.“, с рег.№ Е ***, оборудван за таксиметров превоз. Движил се по ул. „Р.“ в района на кръстовището с ул. „С.С“, с посока към ул. „О.“, когато бил забелязан и спрял за проверка от служителите на РУ - С.— свидетелите В. М. Б и В. Х. С., които изпълнявали служебните си задължения като автопатрул ООР - 618. В хода на извършената проверка полицейските служители установили самоличността на подсъдимия, след проверка на документите му, като на служителите на МВР им направило впечатление, че подсъдимия има неспокойно поведение. По тази причина извикали за съдействие автопатрул по КАТ в състав: мл. автоконтрольор Т. В. и мл. автоконтрольор Д. С., с цел тестване на подсъдимия за употреба на наркотични вещества и/или алкохол.

След пристигане на посочените автоконтрольори, последните изпробвали подсъдимия И. с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № ARPM - 0698 собственост на ОД на МВР гр. Б., който не отчел наличие на етилов алкохол в издишания от подсъдимия въздух. След това служителите на МВР поканили подсъдимия да ги придружи до РУ - С. където да бъде проведено тестване за употреба на наркотични, като сторили това в РУ – С. И. бил тестван с техническо средство „Drager DrugTest 5000“ със сериен № ARLK 0023, с пореден номер на пробата 00300, който отчел положителен резултат за употреба на наркотично вещество - кокаин. Полицейските служители попълнили Протокол за извършване на проверка за употребата на наркотични вещества от 13.01.23г.

За установеното нарушение от подс. И. свидетелят Т. В. му съставил Акт за установяване на административно нарушение серия GA № 860506/13.01.2023г., като свидетели очевидци установил нарушението се разписали свидетелите В. М. Б. и В. Х. С..

Срещу подпис подсъдимия получил и издаден талон за медицинско изследване № 134055 от 13.01.2023г., след което полицейските служители го придружили до ФСМП - С. където същия отказал даването на кръв и урина за химическо изследване.

Така описаните факти се признават от подсъдимия, като правилно РС е приел, че това признание се подкрепя от събраните по делото в досъдебната му фаза доказателства. Следва да се посочи на първо място, че всички доказателства- и гласни и писмени еднопосочно и безпротиворечиво изясняват фактическата обстановка. Напълно следва да се кредитират

показанията на свидетелите Б. и С., които са спрели подсъдимия за извършване на проверка. Те установяват с показанията си времето и мястото на извършване на деянието, както и неговото авторство. За последното от една страна лично се убедили, че подсъдимия е лицето, което управлява автомобила, а от друга страна са извършили и проверка на документите му. Показанията им относно мястото и времето се потвърждават и от гласните доказателствени средства- показанията на свидетелите В. и С.. Същите, заемащи длъжността автоконтрълъори са отишли на мястото на което подсъдимия е бил спрян за проверка. Също са възприели поведението на подсъдимия като притеснено и са изпробвали същия – с тест за употреба на алкохол или други упойващи вещества- дал отрицателен резултат и с тест за употреба на наркотични вещества, дал положителен резултат за употреба на кокаин. За последния тест е съставен и нарочен протокол, съгласно разпоредбата на чл.5,ал.2 от Наредба №1 от 19.07.2017 год. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Същевременно на подсъдимия е дадена възможност да даде кръв за извършване на медицинско изследване за наличие на наркотични вещества в кръвта, като му е издаден и талон за това и връчен срещу подпис. В последния изрично е отразен отказа на подсъдимия да даде кръв, поради което и на основание чл.6,ал.9 от посочената наредба, употребата на наркотици се доказва с доказателствения анализатор.

Така от обективна страна са установени всички признаци на деянието по чл.343б,ал.3 от НК, поради което и правилно и законосъобразно подсъдимия е бил признат за виновен по повдигнатото му обвинение.

ПО НАКАЗАНИЕТО:

Протестът, инициирал настоящето въззивно производство е само относно наказанията, наложени на подсъдимия за извършеното престъпление по чл.343б,ал.3 от НК- които са „лишаване от свобода“ и „глоба“. Районният съд е определил техният размер при условията на чл.55 от НК, като е приел наличието на многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства. Отчел е като такива- младата му възраст, семейното му положение- живее на фактически начала и има едно малолетно дете, безработен, изразено съжаление и проявена от него самокритичност, както и съдействие за разкриване на обективната истина в хода на ДП. Настоящият въззивен състав не намира, че така посочените по-горе обстоятелства са многобройни смекчаващи наказателната отговорност на подсъдимия. На първо място от посоченото в дадената последна дума на подсъдимия пред РС, същият е поискал от съда да му наложи по-малко наказание „защото с тази книжка си изкарвам хляба“. Това му твърдение сочи, че той извършва трудова дейност, като видно от декларацията му за имотно състояние не е декларирал същата. На следващо място подсъдимия е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.324 от НК, което още веднъж потвърждава посоченото от него, че извършва дейност като таксиметров шофьор, а и автомобила с който е спрян е бил брандиран като такси. Поради това не може да се приеме, че същият е безработен. В хода на ДП не е изразил съжаление за стореното, нито е спомогнал за разкриване на обективната истина, поради което и неправилно

решаващия съд е приел тези обстоятелства като смекчаващи. Видно от разпита на подсъдимия, след привличането му като обвиняем той не е дал обяснения, а и обективно няма друго доказателство, което да сочи, че с действията си подсъдимия е допринесъл за установяване на обективната истина. С оглед на това, въззивния съд намира от една страна, че наказанията наложени на подсъдимия Г. И. са неправилно определени при условията на чл.55 от НК. От друга страна обаче налице е процесуална пречка за увеличение размера на същите наказания, така както прокурорът пледира, поради следното: видно от протеста на прокурора, последния не е поискал увеличение на наказанието, наложено на подсъдимия по реда на чл.343г от НК- „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца. При това положение в предвид на факта, че РС е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, всяко увеличение на последното ще доведе до процесуално нарушение, тъй като размерът на наказанието лишаване от права не може да бъде по-малък от размера на наказанието Лишаване от свобода. В този смисъл е и тР.та и постоянна практика на ВКС- напр. Решение № 23 по н.д.№ 19/1988 год; Решение № 616/1980 год. по н.д. №653/1980 год.; Решение № 610/1978 год. по н.д. №641 от 1978 год.; Решение № 23/1988 год. по н.д. №19 от 1988 год.

От друга страна въззивният съд не може да увеличи наказанието „лишаване от право да управлява МПС“, поради това, че съответен протест за това няма. Макар и съобразно разпоредбата на чл.314,ал.1 от НПК, въззивният съд да проверява изцяло правилността на първоинстанционната присъда, то има едно ограничение и това е забраната reformation in rejus- да се влоши положението на подсъдимия. В случая като не е поискано от прокурора увеличение на едно от наложените на подсъдимия наказания, въззивният съд ще влоши правното му положение ако стори това, поради което и настоящият състав намира, че не може да увеличи и наказанията за извършеното престъпление по чл.343б,ал.3 от НК, така както е поискано с протеста.

При служебната проверка на присъдата, ОС не намери основания за нейното изменяване или отмяна, поради което и на основание чл.334 т.6 във вр. с чл.338 от НПК,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 7 от 17.02.2023 год., постановена по нохд № 76/2023 год., по описа на РС гр.С.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____